

Harmanecké noviny

Spoločenské noviny zo života občanov a histórie obce Harmanec

September 2025

Ročník XIX.

Číslo 3

Zo života našej farnosti

Letné obdobie bolo časom prázdnin i dovoleník doma či v zahraničí. Pre veriacich to bol aj čas, kedy sa konajú púte na rôzne posvätné miesta. Tento rok je ešte stále príležitosťou navštíviť jubilejné chrámy v našej vlasti, prípadne putovať do Ríma a prejsť cez sväté brány štyroch hlavných bazilík. V rámci našej farnosti sme tiež

putovali ku kaplnkám, ktoré boli vybudované horlivosťou viery našich predkov i súčasníkov. V prvú májovú nedeľu sme sa stretli pri Kaplnke svätej rodiny v Harmanci, aby sme vyprosili Božie požehnanie pre túto obec s najvyšším počtom obyvateľov v našej farnosti.

V ďalších týždňoch sme slávilí sväté omše v okolí Španej Doliny, obce s bohatou baníckou tradíciou. Zvlášť spomeňme kaplnku Najsvätejšej Trojice, ktorá sa nachádza pod starobyľou lipou na Končitom vrchu. Pekné počasie umocnilo nedeľnú bohoslužbu pod šírým nebom za účasti zvlášť mladých rodín s deťmi, po ktorej nasledovalo aj malé občerstvenie vďaka štedrosti miestnych gazdiniek.

Mesiac september priniesol ešte jednu milú udalosť. Kaplnka svätého Huberta nad Horným Harmancom ožila sviatkom poľovníkov, lesníkov i pracujúcich v lese. Z príležitosti sviatku ich patróna sa konala svätobertska omša v krásnom prostredí bývalej lesnej škôlky. Veľká vďaka patrí vedeniu Mestských lesov Banská Bystrica za prípravu i organizáciu tohto vydareného podujatia, ktoré sa nieslo v duchu poďakovania za prácu tých, čo prispievajú k zachovaniu lesného bohatstva aj pre budúce generácie.

Samozrejme, bežný náboženský život veriacich prebieha v našich kostoloch, z ktorých dva sú národné kultúrne pamiatky, a preto vyžadujú osobitnú starostlivosť. V tejto súvislosti spomeňme Kostol Premenenia Pána na Španej Doline, ktorého veža bola minulý rok poškodená búrkou. V tomto roku sa nám podarilo vežu opraviť a obnoviť aj časovú schránku, do ktorej sme vložili nové dokumenty na pamiatku tejto obnovy. S finančnou podporou vlády Slovenskej republiky bola ošetrená náterom južná strana šindľovej strechy a vďaka dotácii Banskobystrického samosprávneho kraja bol opravený mechanizmus vežových hodín.

Miroslav Kuric, farár

PodĎakovanie Obecnému zastupiteľstvu obce Harmanec

V mene zamestnancov, žiakov a rodičov Základnej školy F. Z. Leichta v Harmanci by sme chceli vyjadriť úprimné poďakovanie Obecnému zastupiteľstvu obce Harmanec za finančnú podporu a realizáciu rekonštrukcie nevyhovujúcich sociálnych zariadení v našej škole.

Vďaka vašej iniciatíve a starostlivosti majú naši žiaci k dispozícii bezpečné, moderné a hygienicky vhodné priestory, ktoré prispievajú k zlepšeniu kvality vzdelávania a celkového prostredia školy.

Vaša podpora je pre nás veľkým povzbudením a dôkazom toho, že spoločným úsilím možno dosiahnuť

významné zlepšenia pre komunitu i našich najmladších obyvateľov.

Ešte raz ďakujeme za vašu obetavosť, zodpovedný prístup a ochotu investovať do budúcnosti našich detí.

S úctou

rodičia žiakov a Rada školy ZŠ F. Z. Leichta, Harmanec

S láskou a úctou pani učiteľke Roštárovej

V Materskej škole v Harmanci sa tradícia úcty a vďaky k bývalým pedagógom stále živo udržiava. Dôkazom toho bolo aj nedávne milé stretnutie, keď sa učiteľky spolu s deťmi vybrali osobne zagratulovať bývalej kolegyni, pani učiteľke Roštárovej, ktorá nedávno oslávila svoje krásne narodeniny.

Pani Roštárová je v Harmanci dobre známa a vážená nielen ako dlhoročná učiteľka, ale aj ako srdečný, láskavý a inšpirujúci človek, ktorý zanechal hlbokú stopu vo výchove mnohých generácií detí. Hoci je už na dôchodku, stále si nachádza čas a chuť prichádzať medzi „svoje“ deti – tých najmenších z materskej školy, a potešiť ich svojou prítomnosťou.

V uplynulom školskom roku sa pani Roštárová zúčastnila na viacerých vystúpeniach našich detí. Bola medzi nami na vianočnej besiedke, pri príležitosti Dňa matiek aj na rozlúčke s predškolákmi. Jej úprimný záujem, dojatie a krásne slová, ktorými vždy odmenila deti aj učiteľky, boli pre nás obrovskou motiváciou a zároveň potvrdením, že to, čo robíme, má zmysel. Jej pochvala vždy hreje pri srdci a dáva silu pokračovať v práci s láskou a trpezlivosťou.

Pri príležitosti jej narodenín sme sa preto rozhodli vyjadriť jej našu vďačnosť osobne. Deti jej zaspievali narodeninovú pesničku a s radosťou ju obdarovali úsmevmi. Pani učiteľky jej venovali malé darčeky a niekoľko úprimných slov vďaky a obdivu. Stretnutie bolo veľmi emotívne, plné radosti, smiechu i spomienok.

Z celého srdca ďakujeme pani Roštárovej za jej priazeň, za to, že nezabúda na materskú školu, že sa zaujíma o dianie v nej a vždy nás pohladí slovom. Je pre nás živým dôkazom toho, že byť učiteľom nie je len povolanie, ale celoživotné poslanie.

Milá pani Roštárová, prajeme Vám ešte raz pevné zdravie, veľa radosti zo života, lásku Vašich blízkych a nech sa k Vám stále vracia to dobré, čo ste počas svojho života rozdávala druhým – najmä deťom.

Učiteľky z MŠ Harmanec

Poplatky za prenájom spoločenského priestoru „KINO“

1. Poplatok za 1 deň prenájmu priestorov: **100,- €**
2. Prenájom priestorov na účel konania smútočného posedenia (karu): **50,- €**
3. Prenájom priestorov na rodinné jubileum alebo spoločenské posedenie v trvaní **do 3 hodín: 50,- €**
 - V prípade prenájmu nad 3 hodiny sa uplatní poplatok podľa bodu 1.
 - Ak nájomca prekročí dohodnutý čas 3 hodiny, rozdiel medzi skutočnou cenou prenájmu a poplatkom podľa bodu 3 bude zúčtovaný z kaucie.
4. Prenájom priestorov na podnikateľský účel: **200,- € / deň**
5. Pri prenájme sa vyberá **kaucia vo výške 200,- €**, ktorá sa nájomcovi vráti po skončení prenájmu, ak nedôjde k poškodeniu alebo znečisteniu priestorov a zariadenia.

Jednota dôchodcov na Slovensku z Harmanca na Orave

Dňa 3. septembra 2025 sme sa vybrali na výlet k Oravskej priehrade a do dedinky Klin. Tento zájazd zorganizovala predsedníčka Jednoty dôchodcov na Slovensku (JDS) v Harmanci Helena Vajsová, za čo jej patrí poďakovanie zúčastnených.

Výlet bol pekný, aj počasie nám prialo. Najskôr sme absolvovali plavbu loďou po Oravskej priehrade, návštevu Slanického ostrova a vypočuli sme si aj históriu tejto oblasti. Dozvedeli sme sa, čo všetko museli obyvatelia tejto oblasti obetovať, že sa museli vzdať svojho domova, aby bola vodná priehrada v tejto podobe. Tento program bol veľmi pekným zážitkom.

Ďalším bodom nášho výletu bola cesta do dedinky Klin pri Námestove. Tam sa nachádza pútnické miesto v nadmorskej výške 686 m. n. m. Je tu vybudovaný nádherný duchovný areál. Dominantou je deväť metrová socha Ježiša Krista – replika sochy z Rio de Janeiro. Má rozpažené ruky, akoby držala ochranu nad celým údolím Oravy. Okrem tejto sochy sa tu nachádzajú aj sochy viacerých svätých. V areáli je vysadené množstvo kvetov, aj ruží. Je to veľmi krásne miesto. Výstup naň trvá 30 minút a je dosť náročný, ale stojí za to. Pre každého návštevníka to bude nezabudnuteľný zážitok.

Po dobrom obede sme sa šťastne vrátili domov aj vďaka zodpovednému šoférovi. Jemu a aj pani predsedníčke JDS sme vďační za tento vydarený výlet a veríme, že nebol posledný.

členovia JDS Harmanec

Rozlúčka so škôlkou

Pobyt detí v materskej škole je veľmi príjemný. Pekné prostredie, láskavé pani učiteľky, chutné jedlá, to všetko si škôlkari užívajú. Ťažšie to majú ale pani učiteľky. Ak si niekto myslí, že ich činnosť je prechádzka ružovou záhradou, myli sa. Zaujať väčší počet malých a svojráznych detičiek, to si vyžaduje veľkú profesionalitu. Najťažšie je to v jednotriedke. Rôzne vekové kategórie, iné nároky na vedomosti – ťažký oriešok.

Naše pani učiteľky to dobre zvládajú. Čo zvlášť obdivujem, je nácvik rôznych programov, s ktorými vystupujú pri rôznych príležitostiach. Vždy nás tým potešia. Vložiť do ich malých hlavičiek veľa textov, melódií, tanečných prvkov, to si vyžaduje veľa úsilia. Vždy to boli a sú tie najkrajšie prejavy. Pani učiteľky, boli ste, ste a iste aj budete obdivuhodné. Veľká vďaka.

Na konci školského roka sa predškôlaci lúčia so škôlkou. V uplynulom roku som mala príležitosť

zúčastniť sa na tejto rozlúčke a bola som veľmi príjemne prekvapená. Bol to nezapomenuteľný zážitok. Pestrý program, sľub budúcich škôlčakov, že sa budú snažiť dobre učiť, to všetko vytvorilo úžasnú atmosféru. Som presvedčená, že naši budúci prváci sú dobre pripravení na školské povinnosti.

Každá rozlúčka býva smutná. Často nechýbajú ani slzičky. Najmä vtedy, keď sa lúčiaci pekne poďakovali všetkým, ktorí im po celý čas vytvárali tie najlepšie podmienky. Ako prejav vďaky zaznela aj táto rozlúčková pesnička:

Čas si kráča za krokom krok,
my sme starší už o jeden rok.
Nemôžeme sa stále len hrať,
teraz vám chceme aj zaspievať.

Dovidenia milá škôlka,
my už nie sme celkom malí.
Preč sú chvíle, keď sme všetci
po obede radi (aj neradi) spali.
Dobre vieme, že nás čaká škola,
každý z nás ju iste hravo zdolá.

Vypočujte si náš detský hlas.
Škoda, že sa nedá zastaviť čas.
Už nie spolu, ale každý sám.
Za všetko krásne – ďakujeme vám.

Zdenka Roštárová

Ešte jedna poznámka. Naši škôlkari pri prechádzkach podľa pokynov pani učiteliek vždy srdečne pozdravili okoloidúcich. Je to pekný prejav a poteší každého z nás. Často sa nám pozdravia aj neznámi ľudia. Prečo tak nerobia aj naši mladší, ale aj starší Harmančania? Je to prejav nielen slušnosti, ale aj srdečnosti.

Opustili nás

Vladimír Schmidt

14.8.2025

Venujme mu tichú spomienku.

NARODILI SA

Teo Veselovský

20.6.2025

Želáme veľa šťastia!

Spomienka

Dňa 5. 8. 2025 uplynul rok,

čo nás opustil milovaný

Ján Rýs.

*S láskou v srdci spomína manželka Zdenka,
synovia Ján a Zdenko s rodinami,
vnúčatá, súrodenci a ostatní príbuzní a známi.*

JUBILANTI

Babiak Daniel

Grajzer Ján

Lišková Anna

Murínová Kristína

Papcúnová Alžbeta

Schmidtová Helena

Spomienka

Dňa 21. 7. 2025

uplynulo 10 rokov, čo nás opustila

Mária Chladná.

*S láskou spomína manžel Miroslav,
deti s rodinami a ostatní príbuzní.*

Blahoželáme!

Spomienka

Dňa 18.7. 2025 uplynulo 10 rokov,

čo nás opustil

Dušan Haluška.

*S láskou v srdci spomína manželka Alena,
syn Dušan a ostatní príbuzní a známi.*

Vážení občania,

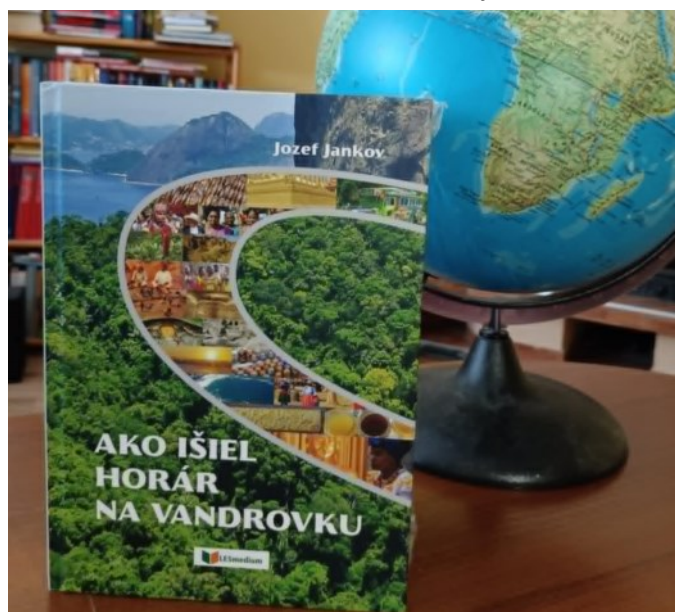
ak si neželáte, aby bolo vaše meno uvedené v Harmaneckých novinách medzi JUBILANTMI, dajte nám, prosím, v predstihu vedieť na Obecnom úrade v Harmanci.

Ďakujeme.

Redakčná rada

Ako išiel horár na vandrovku

Vraj je naša planéta Zem malá. Skúste ju precestovať celú a pochopíte, že je to za jeden ľudský život prakticky nemožné. Ja som si niekedy veľmi dávno dal záväzok, že precestujem celý svet. Podľa Organizácie Spojených národov máme na našej planéte v súčasnosti stodevätdešiatpäť štátov. Ak dobre počítam, dodnes som ich navštívil osemdesiatšesť. Takže plním svoj záväzok „iba“ na nejakých štyridsať percent. Samozrejme, je rozdiel precestovať obrovské Rusko alebo maličký Vatikán. Ale, ako sa píše v každej dobrej motivačnej literatúre, vždy treba mať veľké sny. Tie moje cestovateľské boli ozaj veľké, aj preto sa, vážení čitatelia, môžem dnes s vami podeliť o zážitky zo všetkých kontinentov. Teda okrem Antarktídy. Tam sa ani nechystám, nie sú tam baby, iba tučniaky a treskúca zima. So svojimi cestovateľskými príbehmi sa delím s čitateľmi v mojich blogoch, ale aj s vami, už tretí rok v Harmaneckých novinách. Ako sa však posúvam čoraz ďalej a na viac nezvyčajné miesta v cestovaní, posunul som aj moje písanie na vyššiu úroveň a svetlo sveta uzrela kniha – cestopis, ktorému som dal názov Ako išiel horár na vandrovku. Čo všetko v ňom nájdete?

Nie je možné opísať v jednej knihe všetky krajiny, ktoré som navštívil. Vybral som preto tie, ktoré ma najviac očarili a ktoré sú môjmu srdcu najmilšie. Kniha má dokopy 21 kapitol a 264 strán. Má tvrdú väzbu a je vytlačená na kvalitnom papieri s množstvom farebných fotografií. Naše putovanie začneme v Karibiku, na ostrove Kuba, kde počas mojej návštevy ešte vládli súdruhovia Castrovcí. Odtiaľ sa vyberieme do Chrámu Budhovho zubu na Srí Lanku a na Bali – ostrov bohov a démonov. No a potom na záhadne znejúci africký ostrov Zanzibar, či ešte záhadnejšie bájne mesto Inkov v oblakoch – Machu Picchu v Peru. Naša planéta má v súčasnosti mnoho problémov, ale verte mi, ešte stále sú na nej miesta, ktoré sú čarok-

rásne a oplatí sa ich vidieť.

Ako horárovi mi na mojich cestách nemohli uniknúť ani lesy, národné parky, či prírodné rezervácie. Tie najkrajšie boli v Južnej Amerike v chladnej Patagónii, ale aj v horúcej Kolumbii, alebo na opačnej strane zemegule – na Novom Zélande. Mal som to šťastie zažiť aj pravé africké safari v Keni a Tanzánii, ako aj vidieť obrovské jazero, z ktorých určite zaujalo to najväčšie, Bajkalské jazero, ďaleko na Sibíri, vzdialené štyri dni cesty vlakom z Moskvy. Návštevy takýchto miest sú vždy dobrodružné a sprevádzajú ich veselé i smutné zážitky, ktoré sa taktiež snažím v knihe opísať, občas humorným, ale občas i vážnym jazykom. Pretože tie najkrajšie a najzaujímavejšie príbehy píše sám život. A v tom mojom o ne nie je núdza. Aj vďaka cestovaniu.

Nie všade vo svete majú také šťastie ako my, že majú nádhernú prírodu, zelené lesy, dostatok jedla a pitnú vodu. Ale všade na svete sú dobrí ľudia, ktorí sa naučili žiť aj v tých najdrsnejších podmienkach. Presvedčil som sa o tom v mnohých krajinách. Situácia s jedlom a vodou je vážna hlavne v Afrike. Veľmi som sa tešil na cestu na ostrov Madagaskar. Nielen kvôli prírode. V roku 1776 Slováka Mórica Beňovského, ktorý sa narodil v roku 1746 na Dolnom Považí, vo Vrbovom, v kúrii, ktorá tam stojí dodnes, zvolili miestni náčelníci kmeňov za ampan-

sacabeho, čiže kráľa. Budme preto pyšní na naše korene a históriu – Slovák Móric Beňovský bol kráľom Madagaskaru! Okrem prečudesných zvierat a rastlín som tu však narazil aj na pre nás nepredstaviteľnú chudobu. A nielen na Madagaskare, ale i v mnohých ďalších afrických krajinách, alebo v Juhovýchodnej Ázii, či Latinskej Amerike. Stretol som však v týchto krajinách aj mnoho ľudí, ktorí sa miestnym snažia zo všetkých síl pomôcť. A tu opäť musím byť pyšný na to, že som Slovák, pretože viacerí z nich boli práve naši rodáci. Pomáhajú v školách a nemocniciach v Afrike, alebo v sirotinci pre HIV pozitívne deti v Kambodži. Ich príbehy a činy ma inšpirovali, preto som sa aj ja rozhodol pridať ruku k dielu. Časť výťažku z predaja mojej knihy by som preto rád odovzdal niekomu vo svete, kto to naozaj potrebuje. Ak si raz prečítate moju knihu, možno pochopíte prečo. Nebyť dobrých ľudí na tejto planéte, možno by som tu dnes nebol ani ja...

Hovorí sa, že vydať knihu je ako vydať dcéru – potrebujete na to veľa peňazí. Nuž, je to pravda, presvedčil som sa o tom aj ja, pri vydávaní môjho knižného cestopisu. Ale možno aj preto, že sme sa spolu s vydavateľstvom rozhodli, že knihu nebudeme robiť pre zisk, ale pre nejaké „vyššie“ úmysly a ciele, kniha sa rodila pomerne ľahko. Vydavateľských prác sa zhostilo vydavateľstvo Lesmedium a Občianske združenie Lesokruhy, ktoré sa podobne ako ja, vzdali honoráru za práce na knihe. Finančne vydanie knihy podporili viaceré lesnícke organizácie, združenia, podnikatelia, obce i súkromné osoby. A som nesmierne rád, že som našiel podporu i u viacerých Harmančanov, za čo im patrí obrovská vďaka.

Vráťme sa však ku samotnej knihe. Neopisujem v nej iba lesy a vody, ale aj púšte, polopúšte, savany a iné nehostinné kúty našej Zeme. A tak sa v knihe dostaneme aj na miesta ako púšť Gobi v Mongolsku, Wadi Rum v Jordánsku, Nazca v Peru, alebo pyramídy v Mexiku či Egypte. Transsibírskou magistrálou zjždíme nielen do hlbín Ruska, ale ešte ďalej, až do čínskeho Pekingu. Pozrieme sa do Indie, ktorá podľa mňa nie je iný svet, ale doslova iný vesmír. A záver knihy patrí krajinám ako Laos, Thajsko, Kambodža či Filipíny, kde som okrem nádherných prírodných krás objavil i mnoho neobyčajných a príjemných ľudí. Ale aj ľudí, ktorí ako som už spomínal, potrebujú našu pomoc. Preto verím, že si aj vy kúpite moju knihu a okrem príjemného čítania takýmto spôsobom potešíte niekoho v ďalekom svete.

Teší ma, že sa ozvali prví ľudia, ktorú knihu už prečítali a podľa ich slov sa im veľmi páčila, viacerí z nich dokonca kúpili ďalšie knihy ako darčeky pre svojich blízkych. Takže ak máte radi ďaleké a exotické miesta, zaujímavé príbehy, neváhajte a kontaktujte ma. Ani sa nenazdáme, a budú tu i Vianoce, preto nie je na zahodenie porozmýšľať o originálnom darčeku, vďaka ktorému možno na diaľku rozveselíte aj srdiečko nejakého chudobného dieťaťa vo svete. S poďakovaním za podporu si preto môžete knihu kúpiť za zatiaľ zvýhodnenú cenu 15 EUR priamo u mňa. Stanete sa tak aj vy súčasťou môjho veľkého cestovateľského príbehu.

Jozef Jankov

JOZEF JANKOV
Ako išiel horár na vandrovku

Vydalo
Lesmedium a OZ Lesokruhy

Editor
Fedor Mikovič

Grafická úprava
Mária Gálová, Miloš Sedláček

Počet strán: 264

Objednávky:
jozefjankov@gmail.com
+421 902 914 177

9. ročník fotbalového turnaja Veterán cup 2025

Na veľký sviatok svätých Cyrila a Metoda sa uskutočnil ďalší turnaj v minifutbale na umelej tráve pri základnej škole v Harmanci. Na turnaji sa zišlo päť kvalitných futbalových mužstiev. Ako každý rok, aj tento sa zúčastnili dve domáce mužstvá, jedno mužstvo z Dolného Harmanca, jedno mužstvo z Prievidze a jedno z Banskej Bystrice pod vedením kapitána a poslanca mesta Banská Bystrica Vladimíra Sklenku. Na turnaji si zahráli mužstvá jednokolovo, kde sa stretli medzi sebou všetky tímy. Po odohratí všetkých zápasov sa čakalo na finále medzi mužstvom Botafogo pod vedením kapitána Ľ. Bíreša a mužstvom Medojed pod vedením kapitána V. Sklenku.

Finále bolo napínavé, hralo sa, ako sa patrí na veľkých turnajoch. Do trinástej minúty bol stav 0:0, nakoniec dalo víťazný gól mužstvo z Dolného Harmanca. Druhý skončil tím Medojed, tretí domáce mužstvo Harmasan, kde sa perfektným výkonom predviedol kapitán Martin Mydlo, štvrtý tím Bažanti s kapitánom Jánom Žabkom a posledné miesto Karpina vedené kapitánom Adom.

Počas vyhodnotenia turnaja sa konala špeciálna súťaž o strelca s najpresnejšou muškou = strelami cez celé ihrisko do prázdnej brány, kde uspel hráč mužstva Karpina Ado. Najlepší strelec so siedmimi gólmi sa stal Peter Volko z mužstva Botafogo.

Najlepším hráčom turnaja s vynikajúcou kopacou technikou a kondíciou sa zaslúžene stal Vladimír Sklenka z Medojedu. Ešte do budúcnosti sa možno trochu

zmenia pravidlá turnaja, o čom sa kapitáni mužstiev už spolu rozprávali.

Celé dopoludnie rozvoniaval guláš, ktorý sa podával na konci turnaja, uvarený tímom Jána Roháča, A. Žabkovej a A. Rettkom.

Organizovať turnaj – na to treba veľa úsilia, financií a času. Pritom nám pomohli finančne aj materiálne: obec Harmanec, Martin Mydlo, Pavol Zrak, Štefan Ťažký ml. Patrí im právom vďaka.

Peter Chladný